

TELEGRAFUL ROMANU

Nr. 90. ANULU XIV.

Sabiiu, in 13|25 Novembre 1866.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Duminică. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția foiește pe afară la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediție. Pretințul prenumeratului pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. e. care pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pe treu celelalte parti ale Transilvaniei și pe

în provinciile din Monarchia pe unu anu 8. fl. era pe o jumătate de anu 4. fl. v. a. Pentru princ. și tieri straine pe anu 12. pe 1/2. anu. 6 fl. v. a.

Inserațiile se plătesc pentru întea ora cu 7. cr. și urmă cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 1/2. cr. și pentru a treia repetare cu 3 1/2. cr. v. a.

Rescriptul regescu către dietă Ungariei ceditu în siedintă casei de josu din 19 Noem. 1866.

Iubitoru credincios!

Cu incredere neplatita în proverbia divina și în alipirea leale a poporului Nostre, ne apucăm iara de firul afacerilor dietei, a căroru punctu de manecare-lu însemnărămu în cuvântul Nostru de tronu, și de a căroru tînta finale de mare importanță și nestramutabile privim Noi regularea constituțională a legăturii singurătăților părți ale monarhiei precum și restituirea cea curenda a formațiunii autonome de drepturi a iubitului Nostru regatu Ungaria.

Direcțiunea cea nefavorită, ce au luat resbelulu, carea nu s-au putut complană prin invingerile cele splendide ale armatei noastre din Sudu și ale flotei, au nimicul sperantie acelea, carile puneam chiar și satia cu superioritatea puterilor intrunate în contră Nôstra, în dreptatea lucrului Nostru și în eroismulu celu gata de sacrificiu alu armatei Nostre.

Cu privire la cercările cele aspre ale sortiei, cari numai prin încordarea cea mai estremă a celor gata de a se sacrifică, precum și a puterilor spirituali și materiali ale poporului Nostre se potu forma mai favorabile, Noi nu amu intârdiau a le redă chiar și sub condițiuni grele binecuvântările păcei, a căroru ascurare totudină o amu numerată intre grigile adencu simtite ale inimii Nostre parintesci și ale datorintelor Nostre celor mai înalte de regentu.

Evenimentele trecutului cele fatali, precum și reprivintele la schimbările, ce s-au ivit in relațiunile internaționale, ceru acum in mesura mai mare și într'adeveru nedeneagabilu, că sa grăbim din respușteri cu regularea trebilor interne celor nesure pre basea însemnată spre multiamirea cea cu dreptulu dorita a drepturilor și pretensiunilor constituționali ale poporului Nostre.

Dejă in rescriptul Nostru regescu din 24 Iuniu a. c. amu apărițiu activitatea acea promptă, cu carea ne-au insotit staturile și reprezentanții iubitului Nostru regatu Ungaria, adunati la dieta, in nisuintele Nostre și au inceputu a contribui și din partea loru la deslegarea problemei comune.

Cu atâtua mai tare au trebuitu sa Ne para reu, de orece tocmai in tempulu acel'a amu fostu necesitati a amană dietă, candu in urm'a activitatiei acestui'a amintite s-au făcutu in consultările pregătitore ale comitetului pentru causele comune unu proiectu, despre a cărui punctu de manecare și tînta finale, — de-si acest'a pâna acum inca nu au percursoru stadiile legale ale discussiunei publice și ale pertractării dietei, — nu intârdiamu inca acum a Ne esprimă recunoscint'a nostra; — căci Noi ne simtimu chiamati, a ne indreptă atenționea Nôstra via, in nesunt'a complanării cererilor contrarie, spre tôte acele momente, a căroru desvoltare este in stare a grăbi deslegarea cea intemeiată pre dreptu și cuvintia a problemei principale.

Cu indestulire vedem, ca in proiectul acest'a s-au esprimita conștiința cea via, ca tierile noastre se fiu un'a de alt'a și s-au primitu de principiu conducatoriu consideraținea cea neaperata: ca consistentia monarhiei va fi ascurata in interesele ei cele mai importante.

Că respunsu pentru sinceritatea cea adeverata și confidintia aceea, cărei'a i-au datu esprezzione staturile și reprezentanții adunati la dieta in adres'a loru indreptata prea supusu Nôtre, voimur dreptu aceea a sci pre acestui'a ascuratii inainte despre aceea, că Noi recunoștem modalitățile, cari se motivăza in proiectul subcomitetului amintit in privința consultării și pertractării afacerilor comuni, că puncte de adaugere acomodate pentru realizarea complanării constituționali.

Spre a ascurat succesele celu iute și multamitoru alu astorul feliu de consultări și mai tare, aflâmu de cuvintia, a amintit punctele acele principali, in privința cărora se vede a fi demandat pentru folosulu unei determinații potrivite a trebilor comune, că sa-si indrepteze staturile și reprezentanții adunati la dieta atenționea deosebitu spre acestea.

Ceea ce trebuie sa conservam negresitul, este unitatea armatei, carea pre lângă unitatea conducerii și a organizației interne potrivite, cere și o consonanță a principiilor in determinarea tempului de servit și a suplementului armatei.

Totu asiā neaperatu de lipsa cere desvoltarea comerțului internațional din tempulu acest'a, precum și condițiile vietiei ale industriei, că sa se reguledie vam'a și prin urmare impunerea contribuției indirekte, carea are o influență însemnată asupra producției industriale, precum și nu mai puținu monopolului statului, pe o baza unitaria și de o formă.

In fine ceru datorile statului și natur'a cea intimă a creditului de statu, carele sta in legatura strictă cu aceleia, pertractarea loru unitaria, că sa pôta fi scutite interesele comerciului de bani, cari taie totu asiā adencu in vietia in tôte părțile imperiului, de clatinările cele fatali.

Noi dorim, că sa venim mai intâiu prin rezultatul lucrărilor dietei facute pre bas'a acest'a, in stare de a delatură din fundumentu dificultățile, ce privesc la garanția aceea a legăturei tuturor statelor carea trebuie sa o padîmu, că pre o emanare nemijlocita a sanctiunii pragmatice, de ori ce periclitare, prin urmare de a contribui și din partea Nôstra la realizarea dorintelor acelor, cari le-au esprimitu staturile și reprezentanții adunati la dieta in capetulu addresselor preaumilate, și că sa ne facem drepti către pretensiunile constituționale ale poporului din iubitul Nostru regatu Ungaria prin denumirea unui ministeriu respunditoru precum și prin restituirea administrării proprii municipale.

De ore-ce suntemu determinati, a aduce sistem'a regimului respunditoru nu numai in Ungaria in valoare, ci preste totu, Ne retinemu pentru Noi, a exceptui aplicarea detaiata și realizarea principiilor, ce suntu de a se int'uni in privința afacerilor comune, precum și modificările determinaților acelor din articulii de lege din anul 1848, in privința cărora amu publicatu reflexiunile noastre in rescriptul Nostru regescu din 3 Martiu a. c. pe calea ministrilor respunditori, ce au sa se denumește din partea Nôstra și in contielegere cu staturile și cu reprezentanții adunati la dieta.

Speram, ca staturile și repr. adunati la dietă din iubitul Nostru regatu Ungaria voru primi espunerea acest'a sincera a tendintelor Nostre parintesci cu simțimentu loialu și voru luă punctele acestea principali, cari le-amu amintit Noi, de obiectu alu consultărilor loru energice, insa totu deodata corespondiente cerintei tempulu, și prin acest'a voru grăbi din partea loru realizarea dorintei Nostre cele mai intime: ivirea cea ascurată a organismului constituțional alu imperiului Nostru întregu. Tiéra sta acum'a la pragul realizării dorintelor sele.

Simtieminte, cari Ne-au determinat, de a lasa in mâna ei otorirea, ce are sa se faca, cu o cunoștință adeverata a intereselor ei, despre viitorulu seu propriu, nu s'a schimbatu.

Cu confidintia credem, ca va succede conlucrării cei binecuvântate a vointiei cei bune reciproce, a dă viitorului acestui'a unu fundumentu, carele sa fie acomodat, a aduce tradițiile onorabile ale trecutului in consonanța cu cerintele presintelor și a ascurat prin acest'a inflorirea loru renoita cu stabilitate.

Afaceri bisericesci.

In nrri 42 și 43 ai foiești noastre impartasirămu in estrasul cuventărilor Esc. Sele P. Archiepiscopu și Mitropolitul Andrei Br. de Sia gun'a, rostile cu ocazia unei înșirui Sinodului archierescu și a inaugurării Consistoriului apelatorialu. Acum astăzi de oportunitate a le reproduce in tota extinderea loru.

Cuventarea,

cu carea Excelența Seastră, Domnul Archiepiscop și Metropolit Andrei Barbu de Sia gun'a a deschisu si siedintele Sinodului archierescu la Sabiu in 21 Mai 1866.

Preasântiloru frati in Christosu!

Conformu instituțiilor canonice ale sântei noastre biserici

ne-amu adunatu astazi a patra ora in Sinodu, dela tempulu celu scurtu alu reinfiintarei Metropoliei nostre, ce din indurarea Majestatii Sele c. r. apostolice Franciscu Iosif I. au urmatu in 12/24 Decembrie 1864.

Sinodulu celu dintai l'amu tinutu eu cu Preasantistulu frate Procopiu alu Aradului in 8 Martiu 1865, in care s'au alesu Preasanti'a sea Dlu Ioann Popasu, ca Archimandritu, de Eppu alu Eparchiei nou reinfiintate a Caransebesiului si apei la representativa Sinodului s'au intarit si denumit de atare de catra Majestatea Sea c. r. apostolica.

Sinodulu alu doilea s'au tinutu in 12 Augustu 1865 pentru esaminarea canonica a nou-alesului si de catra Majestatea Sea de numitului Episcopu Ioann Popasu alu Caransebesiului, si pentru pregatirea celor de lipsa la chirotonirea lui de Episcopu.

Sinodulu alu treilea s'au tinutu in 16 Augustu 1865, in care s'au tractatu obiecte tinatore de provinc'a intrega a unei metropolii, precum ac'esta o cere Canonulu 34 apostolescu in legatura cu alte mai multe Canone, cu care prilegiu s'au fixat uenele directive privitive la lucruri bisericesei si scolari.

Acum a patra ora ne-amu adunatu in Sinodu, ca cu scumpata sa implinim cele demandate in Canone, care prescriu tinerea anuala a Sinodului archierescu cu acelui scopu, ca nici Metropolitul fara judecat'a Episcopilor sufragani sa nu faca nimic'a mai insemnat in administratia Metropoliei, dar nici Episcopii fara judecat'a Metropolitului sa nu faca nimic'a mai insemnat in Eparchiele loru; si care Canone conditiunea dela astfelui de impreuna lucrare a Metropolitului si a Episcopilor concordia si bun'a intielegere, prin carea apoi se maresce Ddieu prin Domnul intru Duhulu santu Tatalu si Fiiulu si Duhulu santu.

Sciu si credu tare, ca Preasantiele vostre intocm'a ca si mine sunteti petrunsi de bunatatile si urmarile cele mantuitore, care curgu din institutiunile canonice, ce prescriu tinerea anuala a Sinodului archierescu intr'o Metropolia; sciu si credu tare, ca Preasantiele vostre ca si mine sunteti convinsi, ca vitalitatea bisericei si a darurilor ei atarna dela observarea acelor Canone, va sa dica, dela tinerea anuala a Sinodului archierescu la Metropolia; sciu si credu tare, ca Preasantiele vostre intocm'a ca si mine, marurisiti, ca numai cu conlucrarea armonica si fratiesta in Sinodulu anualu archierescu se potu stabili acele mesuri directive, care suntu capace si apte a aduce Metropoliei nostre in de obsce, iara eparchielor ei singuratice imparte acelte mangaieri demultu dorite, care de scopu ni le-amu luatu noi toti Archiereii, preotii si credinciosii nostri onoratori atunci candu amu pusu tota silint'a nostra religiunaria, morala si finantiala pentru reinfiintarea vechiei nostre Metropolii de regea ortodoxa resaritena si de nationalitatea romana; sciu si credu tare, ca Preasantiele vostre ca si mine, posedetii acea convictiune, ca tinerea anuala a Sinodelor archieresci ne va usiuraru noue, Archiereilor, sarcina cea grea a pastoriei, care neincetatu ne apasa si in tote dilele ne aduce fatalitati, caci trebuie sa marturismu, cumca si astazi suntu multe curse indreptate spre nimicirea ortodoxiei nostre si spre provocarea de neodihna si de nemultiamire in sinulu clerului si alu poporului nostru credinciosu.

In legatura cu premisele aceste marturisescu sinceru inaintea Preasantilor vostre, cumca eu prosperarea Metropoliei nostre in deslegarea si conducerea norocosa a problemelor si a afacerilor sele o conditiunediu dela acurat'a observare a acelor institutiuni bisericesci, care prescriu tinerea Sinodelor anuali archieresci, caci aceste institutiuni esprima caracterul celu adeverat alu santei nostre maice biserici, care este un'a santa soboricesca si apostolica.

Deca, Preasantilor Imedi ! biserica nostra este un'a, pentru ca ea este unu trupu alu lui Christosu si se insufletieza de una duhu alu lui Ddieu si unu capu are pre Christosu, atunci si caram'a ei trebuie sa fia un'a, ceea ce va fi, candu intre Archierei se va padi unimea Duchului intru legatur'a pacii (Efesseni, III. IV.) prin tinerea Sinodelor anuali, precum canonele prescriu acele sfatuiri archieresci in Sinode.

Deca biserica este santa, atunci cu deosebire Archiereii trebuie sa desvolte astfelui de vieta, incatu sa se pota dice cu Apostolulu : ca Christosu au iubitu biserica si pre sine s'au datu pentru dens'a, ca sa o sanctiesca pre ea, si sa fia santa si fara prichana, Efesseni IV. 25—27, asia dara si caram'a ei trebuie sa fia santa, ceea ce va fi, deca Archiereii voru urma poruncilor lui Christosu, carele, adunandu-se ei, se va arata in mijlocul loru, ca in mijlocul acelor'a, cari in numele lui s'au adunat.

Deca biserica este soborniccesca, adeca, de a tota tumea, atunci partile ei trebuie sa aiba intre sine o legatura si unu organismu, care sa corespunda unitatii capului bisericei si uniformitatiei ei in conducerea carmei acestoru parti singuratice, cari facu atatea madulare ale unui trupu a lui Christosu. — Prototipulu acestei legaturi si a organismului intregei bisericei nostre ecumenice si alu uniformitatiei in conducerea, administrarea si regularea afacerilor ei, lu astemu in principiulu sinodalitatei, care se deduce din cuvintele Mantuitorului, cu care au disu Apostolilor : ca unde suntu doi sau trei adunati in numele lui, acolo este si elu in mijlocul loru, si din acele cuvinte ale lui Christosu, prin care

invatiase, cum trebuie sa se tracteze fratele celu pacatosu, si adeca mai inainte in osebi, si apoi inaintea mai multor ;

H. Prototipulu acestei legaturi si alu organismului bisericei nostre, lu astemu si in faptele Apostolilor, cari functiună dupa principiulu Sinodalitatii, s. e. nu unul dintre ei, ci mai multi, si adeca : Petru, Iacovu, Ioann, Pavelu si dintre barbatii apostolesci Titu, Varnav'a Sil'a si o multime de crestini s'au adunat spre a decide, ca are paganul a se taia inainte de botezu impregiuru seu ba ? nu unul dintre ei, ci ei toti, si cu multi invetiacei si crescini au alesu pre Mathi'a de Apostolu in locul vendicatorului Iuda, nu ei singuri au alesu pre cei 7 Diaconi pentru slujba meselor ; ci au fostu acolo si multimea invetiaceilor ; din faptele Apostolilor deducu eu nu numai aceea, ca Archiereii suntu datori a se consulta laolalta asupra obiectelor mai momentosé ci deducu si aceea, ca fia-care parte constitutiva a bisericei, precum suntu : Parochie, Protopopiatele, Manastirile, Eparchie si Metropolie suntu dator de tracta in adunari bisericesci, va sa dica in Sinode astarile loru tinatore de administratia economica a Parochielor, Protopopiatelor, Manastirilor, Eparchielor si Metropolielor, si ca sa ajungem noii la astfelii de stare normala a trebilor nostre bisericesci, scolari si fundatiunali, amu si petitiunatu la locurile mai multe pentru celebrarea unui congresu metropolitan, care in privintia acestoru afaceri sa stabilesc uenele directive basate pe canone.

III Prototipulu acestei legaturi si alu organismului bisericei nostre dupa principiulu Sinodalitatii S. Parinti inca l'au sustinut si ne-au predat spre pastrare si usuare, precum dovedescu canonele loru ; si inca ce este mai multu santi Parinti au condusu si administrat si regulat trebile bisericesci dupa principiulu sinodalitatii inca in tempulu gonenor, care imperatii romani radicasera in contra bisericei lui Christosu, a archiereilor, preotilor si cresinilor ; asiá Eusebiu ne invatia ca credinciosii in Asi'a in veciul alu doilea adese ori s'au adunat pentru Montanu si aseclii lui, si esaminandu invetiatur'a loru o au declarat de ateistica, mai multe dovedi de soiulu acesta se potu afla in carte mea „Antorismulu“ pagin'a 119. Cu catu asiadara mai multu trebuie sa remanem noii credinciosi principiului Sinodalitatii in afacerile nostre, candu stimu, ca numai pelanga pastrarea invetiaturei lui Christosu, a modului exercitatu prin apostoli in ducerea trebilor bisericesci si filantropice, si prelanga pastrarea Sinodelor celor prescrise de santi parinti si celor'a pretotindenea exercitate, unde biserica nu este espusa volniciei interne seu externe, vomu adeveri ca suntemu medulari credinciosi ai trupului lui Christosu !

Mai departe, deca biserica este apostolesca si deca sub apostoliceitatea bisericei avem in datorirea a tinere cu taria invetiatur'a si traditiunile Apostolilor si a ne indeparta de acelu felu de invetiaturi si dascali carii suntu contrari Apostolilor, atunci vediendu noi pre apostoli, ca afacerile loru le sevarsau dupa modulu principiului sinodalitatii, suntemu datori, ca si noi sa seversim lucherile nostre conformu principiului sinodalitatii.

Din acesta scurta deductiune se vede, ca sinodalitatea este uniculu vehiculu, spre a exprime caracterul santei Maicei nostre biserici, care este un'a, santa, soborniccesca, si apostolica. (Va urmá.)

Romanii ardeleni fatia cu diefa din Pest'a

De la Oltu in 19 Novembre. Astazi inainte cu unu anu, adeca la 19 Nov. 1865, se deschisera numai diet'a Ardealului, iera a stadii, dupa unu anu, la 19 Nov. 1866, se deschisera dietele tuturor provinciilor din Monarchia austriaca afara de diet'a Ardealului. — Ardelenii, deca voru sa dietedie si ei, suntu in drumati la diet'a din Pest'a.

Acesta stare a trebilor ardeleni, — dupa o vieta plina de activitate si sperantia a anilor 1863—4, nu poate sa fia tignitor pentru romanulu ardeleanu, care in bine si in reu totu deun'a a iubitu autonomia patriei sele.

Purtam noii vin'a, — ori se ascria altoru impregiurari neatenante de puterea nostra, ca astazi ne astemu in constelatiunea politica de astazi, mai ca e de prisosu a mai vorbi.

Sa vedem numai cum ni-amu purtat, si pana unde amu ajunsu dupa intorsatur'a anului 1865 ? — si sa ne reculegemu ! A fi constante in impregiurarile cele grele, ca si in cele favorabile, si a tinere lupta cu resignatiune — a fostu si e virtute romana. A lamenta, a descarcă vin'a numai pe unulu si pe altulu, a despera si a cadu in letargia — e vitiu, e morte. — Din cuventulu de tronu, cu care s'a inchisul imperialu in var'a anului trecutu, unde se intona conchiamarea representantilor „legali“ ale tuturor provinciilor tinatore de corona Ungariei, se potura indata observa, ca politica interna a monarhiei va avea alta directiune. — Rescriptul regescu din 1 Septembrie 1865, cu care se convoca diet'a Ardealului pe 19 Novembre a. str. la Clusiu, nu ne mai lasa nici o indoiela, ca ce ductu au luat trebile ardeleni, si in ce situatiuni precaria au devenit romanii ardeleni, cari inca nu au pucasera a-si vedea legea electorală sanctiunata, si care de aceea lesne fura respinsi la art. II din 1848. — Constatinu loru era

cu atât mai groșnică, cu cătu iluviile trecutului fusera mai supradiatore. — In acestu naufragiu cumplită era naturale, că sa se ivescă și confusiuni, fia-care cauta după unu obiect de scăpare, și unu paie pe oglindă apel inca se pară suficiente pentru sperantia — cu tōte ca valurile marii se intalneau cu nuorii cei groși ai orizontului, — și tērmurile era de departe. — In fine camacii cei probati ai națiunei — reculegandu-se — scapara ce era cu putintia de scapatu, și națiunea i intempiara cu recunoscintia, precum anticii strabuni după lupta dela Canae, intempiara pre consularii sei multiamindu-le de aceea, ca nău desperat de salute a patriei.

Eata astă era situatiunea, candu deputati și regalistii romani se despartiră dela dietă din Clusiu cu parola, ca — intre ori ce impregiurări — să purcedem numai pe calea activității.

Până aci, de-si lupta intre pasivisti și activisti era ferbinte, dara ea era onesta, obiectiva, și se restrinse intre paretii casnici, și in fine se și complană.

Dela esirea rescriptului din 25 Dec. 1865, prin care ardelenii se chiamara la dietă din Pestă, lupta partidelor in națiune erupse din nou, și luă unu caracteru pe cătu acutu pe atât și deplorabilu, pentru ca nunumai era cu totulu neopportuna și nepotrivita grelelor impregiurări, in care de nimică mai tare aveam lipsa că de concordia și incuragiare, dara in aceea incepusera a se ataca pâna și onorea și reputatiunea personala cu cele mai ne-cumpetate insinuări și recriminări.

Acestea ocupau tota ordinea diley in o parte a jurnalisticiei române intratâtă, incătu mai cu totii uitaseră de causă cea santa a națiunei, și de mijlocile cele corecte, cu care se conduse pâna aci cu atâtă pietate.

Sa lasămu contradicerile „Gazetei Transilvanei“ care in nr. 4 an. 1866 publicandu rescriptul din 25 Dec. 1865 prin care se chiamau ardelenii la Pestă, facea următoarea provocare: „Români că națiune egalu indreptatita și indiestrata cu dreptu politicu națiunalu „sanctiunatu, și prin rescriptul din urma de nou garantatu, că „atare după dictamentulu prudentiei și al unei cesităti credem ca se voru folosi cu tota resolutiunea de importantulu acestu dreptu, adeca de dreptulu de a-si alege representantii sei, ea sa aiba cine se incarce pre umerii „erculei decisivă lupta pentru aperarea autonomiei patriei și a intereselor, demnității și onorei națiunei sele fatia cu națiunile sorori. Națiunea care nu are altu modu de reprezentatiune legală și valida a intereselor sele, cum sa nu se folosesc de alegările escrise de inaltulu regimur cu rescriptulu de mai susu? și cu atât mai vertosu, cu cătu ca participarea la alegeri cu „reservările cerute de precautiunea politiea, nu ne pote pre-judecă continuității noastre de dreptu politicu națiunalu, nici ape-rările autonomiei și intereselor patriei. — Chiaru si unde amu fi numai vr'o 2—3 alegatori sa-si dea volurile numai aceloră, „despre cari suntu convinsi, ca voru aperă interesele națiunei române că atare.“ — Si după tōte acestea cine au combatutu mai tardiu fără mila pre toti acelă, cari au participat la aceste alegeri, că insusi „Gazeta Transilvaniei“, și corespondentii ei.

Sa uitămu si de articulasiile cei fără de nici o modestia și moderatiune a unui Dr. tineru din Blasius, care pote sa fi studiatu fără bine pe Eusebie, dara care e mai putinu competentu de a descalu pe toti veteranii preoti și burocrati români, cari au imbe-trâniu in scolă cea amara a aperării națiunei sele mai inainte de candu duii parasise laptele maicei sele.

Sa uitămu si de altii asemenea chiamati și nechiamati, cari socoteau ca jurnalistică româna e o crâjma in care se pote mas-cări ori-cine după placu. — Sa comorămu putinu numai la acelu barbatu românu, care cu placere se lase a se titulă de chefulu jurnalisticiei române. — Acestă in locu de a-si intrebuintă pén'a sea cea destera spre a intermediă și apropiă opinioniile și divergentiele partidelor națiunalu, — in locu de a provoca la esemplulu anticilor greci, spre a pune la o parte certele casnice mancaru pâna va trèce pericolul comunu; — in locu de a apelă la solidaritatea națiunale, — eata ca-lu vedemu a se pune in fruntea intrigeloru, a plouă prin tōte jurnalele române unu cielu de articuli plini de suspiciuni și ineriminări personali, aurgisi pre Archierei, a prigonii pre preotisme, a improscă pre ofisiali, a scôte cele mai veninose pumnare, și a isbăi în dréptă și in stângă, in partea contraria, cătu și in omenei partidei sele proprie, incătu socoteai, ca omului acestui nu-i mai lipsesce altă decătu molitvă cea mare, a Stului Trifonu. — Si acestea tōte — fratiloru — in-tr'unu tempu, candu națiunea ave mai mare lipsa de a scapă de ispite. — Si după ce cu cătu acesta revolta succesa că barbatii națiunei pre la finea lui Augustu, cu ocasiunea asociațiunii transilvane la Belgradu, sa se intrunescă într'o conferintă, și sub pre-sidiul ambilor Archierei, că capi ai Congreselor națiunali, in cointelegeră armonica cu mai multi membri ai comitetului permanentă și cu alti barbati ai națiunei, sa otărësca tramitera unuia dintre Archierei in deputatiune națiunale la Majestate cu unu me-morandum asupra situatiunei presente, — eata ca putinu după aceea se scola jupiter jurnalisticus cu cătu fulgerile și trăsnitele mi-

litiei sele in contră acestui conclușu și a ablegatului designat și pre candu Serbi, Croatii, Slavonii, Rutenii, ba chiaru și Maghiarii, concredu conducerea trebilor sele la Archiérei sei primati, elu se aișpta insuși la acesta demnitate, la care hu l'a chiamatu nimenea, și de care nici nu e harnicu, — iescuse plenipotentie din căce și din colo, cu care nu numai sa restorne plenipotentiă generală a națiunei data Archiereilor sei și comitetului permanentă, dara sa abata și pre națiunea după terenul celu firmu alu legalităției ei, pe rip'a cea periculoasa a odișsei petitionari. — Si tōte acestea le pusera in miscare cu o arroganta, ce fu démna de fiasculu celu ridiculosu, cu care si-a incheiatu manevrele.

De-si aceste atentate in contră națiunei se respira că fumul, și se topira că cér'a de fată focul, totusi — durere! — ele tă-nura causa națiunala incercata și opacita mai unu anu de dile.

Tristă acăstă experientă pote acum li experientă destul de scumpa pentru națiune, că ea in fine sa se reculega.

Nu vréu sa ieu de aci ocasiunea de a coudemă ori justifică mergerea deputatilor ardeleni români la Pestă. Cestiunea acăstă o voiu discută cu alta ocasiune mai cu deadinsulu.

Insa după ce e faptă complinită, că națiunea intr'unu interval de unu anu inca nu s'a pututu otari la o actiune solidă, — după ce missiuhea unei deputatiunii națiunale la Majestate, ce se otarise in Belgradu, s'a eludato, — după ce usurpatiunea acelora doi asiă numiti plenipotintări a facutu fiasco, iara după tōte acestea o actiune nouă solidă este pentru acum in graba de nu imposibile, dara celu putinu intărziata, — nu remâne alta, decătu deputati români alesi — multi putini căti suntu — sa ieă — după cum dise redactorulu „Gazetei Transilvaniei“ mai susu — „pe umerii cei erculei „decisivă lupta pentru aperarea autonomiei patriei și a intereselor, demnităției și onorei națiunei sale.“

Estu mijlocu ultimu scapă națiunea de compromissiune și cu ocasiunea dietei clusiane.

Si fiindca jumetate din deputati alesi români, ce s'a dusu déjà la Pestă, nu voru veni la cesti ce au remasă acasa, iara ei singuri acolo fără cei de acasa cu greu voru pute face o actiune ponderosa in causă națiunala, apoi remanerea acestoră mai ca nu numai are nici o insemnătate, nici se va mai creșta unde-va, „după dictamentulu prudentii și atu necesităti,“ și cei ce au remasă acasa sa se duca la Pestă, și intr'unindu-se cu cei de acolo, sa formeze o falanga solidă pentru aperarea causei și onorei națiunale.

A merge la Pestă — chiaru după rescriptulu convocatoriu — nu insemnă a-si negă terenul, ci a si-lu apără.

Ce e dreptu acestă e celu mai drasticu, dara singurulu mijlocu de a scapă de compromissiunea totale a națiunei, — și eu amu mare sperantia ca deputati români intrunindu-se, voru intempi din nou recunoscintia națiunale, „Că nu au desperat de salute a patriei.“

Scrupulositățile ce au obvenit u si voru mai obveni că obiectiuni in contră acestei mergeri, le voiu respinge in unulu din nrîi viitori.

In fine deca mai pote cine-va contribui la reabilitarea deplină consolidări națiunale, apoi acăstă e numai jurnalistică româna. Români sa mai inceteze dela atâtea suspiciunări și incriminări, iera redactorii sa se faca questiorii moralităției jurnalistică.

Amu onore s. c. I. —

Oltéanul.

Evenimente politice.

Sabiu in 9 Novembre.

Dietele deschise suntu in activitate.

Rescriptul prin care s'a redeschis u dietă ungurésca l'amfiediu in cele ce amu reprodusu pre scurtu și pre cea astadiu reproducem in tregu. In dietele de dincolo de Laita s'a asternutu in cătu unu biletu autografu alu Majestăției Sele Imperatului dela 13 Octobre a. c. celealte rafaceri nu au insemnătate politica, ci mai multu economică administrativa. Pâna in momentul de fatia nu avemu ce-va mai insemnătatea dietele redeschise, putem insa insemnă despre dietă ung. ca diuariile unguresci suntu nemultiamite cu rescriptulu, pre candu cele nemtiesci mai cu séma cele vienese dicu, ca unguri numai se prefacu ca suntu nemultiamiti, mai tardiu se voru face, ca ei pentru bunulu pâcei voru cercă a se invoi si cu cele cuprinse in rescriptu; căci numai in tipulu acestă voru ajunge si mai curendu la dorintele loru cuprinse deja si in mentiunatulu rescriptu.

Caletori'a locuitorilor Galicie la Vien'a da ansa la versiuni despre instituirea unei cancelarie aulice galitiane, a cărei cancelariu presumptiv aru si principale lablonowski.

Din afara suntu scirile forte rare. Din Francia se spune ca comisiunea pentru reorganisarea armatei va avea efectivu de pace de 600,000 fectori si o reseva de 400,000 fectori. Prelângă a-cestă introducerea gardelor pentru aperarea patriei. La tempu de nevoia, Francia aru pute pune după acestu planu 1,000,000 soldati in campulu de lupta.

